

stilles det Krav, at de maa være saa omfattende, at de tilsammen kan give et Billede af Priserne og Prissvingningerne i hele Landet. Man har derfor foreslaaet, at der tilvejebringes regelmæssige Prisbetretninger dels fra de tre Kommuner, der tilsammen repræsenterer Hovedstadsbefolkningen (København, Frederiksberg og Gentofte), dels fra hver enkelt af Landets Købstadkommuner, dels endelig fra et større Antal Landkommuner, spredte over de forskellige Egne. Da de af Statens Tjenestemænd, der er bosatte paa Landet, overvejende lever i Stationsbyer o. l., vil det være rimeligt, at de Landkommuner, hvorfra der indhentes Pris-Oplysninger, vælges blandt dem, hvori der findes større bymæssige Bebyggelser. Det er Tanken, at der for hver Varesort tilvejebringes et Tal, der angiver Normalprisen for denne Vare i hvert Halvaar, men for at undgaa Indflydelsen af tilfældige og forbigaaende Prisbevægelser vil det være hensigtsmæssigt at indhente Oplysninger hvert Kvartal. For Vareprisernes Vedkommende tænker man sig iøvrigt benyttet samme System, som nu anvendes af Det statistiske Departement, nemlig at der paa Grundlag af Forespørgsler hos Handlende, Forbrugsforeninger o. l. paa et dertil indrettet Skema anføres den gængse Pris for de mest benyttede Kvaliteter. For Huslejen vil det formentlig være tilstrækkeligt at søge Oplysning en Gang aarlig, men til Gengæld maa man forudsætte Prisopgivelsen underbygget med mere omfattende Enkeltoplysninger (en egentlig Huslejestatistik). Medens det for Tiden er de lokale Prisreguleringskommissioner, der tilvejebringer Prisoplysningerne til Det statistiske Departement, vil det — under Hensyn til at de nævnte Kommissioners Bestaaen er knyttet til de ved Verdenskrigen fremkaldte overordentlige Forhold — være rimeligt at lægge denne Opgave i Kommunalbestyrelsernes Hænder.

Til § 90.

De nødvendige Beregninger vedrørende Prisbevægelserne vil det formentlig være

rettest at overdrage Det statistiske Departement. Idet man gaar ud fra, at Dyrctidstillæggets Størrelse bør rette sig efter Prissvingningerne i hele Landet under eet, da det formentlig vil være alt for omstændeligt at tage Hensyn til mere eller mindre tilfældige lokale Prisbevægelser, vil der være at tilvejebringe et enkelt Gennemsnitspristal for hver Vare for hvert Halvaar. Dette Pristal kan tænkes at fremkomme paa forskellige Maader. Den Fremgangsmaade, man har tænkt sig som den rimeligste, er følgende. Naar Kvartalsindberetningerne foreligger, sammenlægges Prisopgivelserne indenfor hver Kommunegruppe (Hovedstad, Provinskøbstæder, Landkommuner), og Summen divideres med Antallet af Prisopgivelser. Dette sidstnævnte Tal vil for de to sidstnævnte Kommunegrupper Vedkommende svare til Antallet af indberettende Kommuner. At give Kommunerne forskellig Vægt ved Udregningen af Gennemsnittet vil der formentlig kun være Anledning til for Hovedstadskommunernes Vedkommende. Hvis man imidlertid for disse bevarer den nu bestaaende Ordning, hvorefter der indberettes Priser for en Flerhed af Distrikter, vil de tre Kommuner indenfor Hovedstaden faa omtrent den Vægt i Gennemsnitsberegningen, der svarer til deres indbyrdes Størrelsesforhold. For hver Kommunegruppe beregnes dernæst for hvert Halvaar et simpelt aritmetisk Gennemsnit af de to Kvartalspristal, idet der ikke ses at være nogen Grund til at tillægge de forskellige Aarstider forskellig Vægt. Endelig beregnes for hele Landet et Middeltal af de tre Kommunegrupper Halvaarsgennemsnit for Varepriserne og for Huslejen. Ved den sidstnævnte Beregning kunde der være Spørgsmaal om, hvorvidt det er rigtigt at lade hver af de tre Kommunegrupper veje lige stærkt. Da det imidlertid ikke er den absolute Pris, men Prisændringerne, der har Interesse i nærværende Sammenhæng, vil der neppe være tilstrækkelig Grund til at fravige Reglen om at anvende simpel Middeltalsberegning, — saa meget mindre som det vil være vanskeligt at opstille en